



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XI. Lazarvs Bonamicvs Iacobo Sadoleto Episcopo Carp. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

impeditus, & id ipsum diu. Reuleram me autem ad eam cognitionem atq; curam, vt conficerem: sed iam calores me obrunt. Enitar tamen vt & fidei in eo meæ, & vestræ expectationi satisfiat. Partem eam literarum tuarum, qua te de literarum ministerio excusas, non duco dignam responsione, ne tuæ integritati & constantiæ videar diffidere, qua nihil est apud me certius, nec exploratius. Vale, & summis viris Bembo, Polo, cæterisque quos me amari scis, plurimam meis verbis salutem dic. Carpentorati, Nonis Iunij, M. D. XXXIV.

XI.

LAZARVS BONAMICVS IACOBO S. Aduleto Episcopo Carp. S. P. D.

I AM penè constitueram leuare me hoc impedimento verius, quam onere, in quo biennium fui: cum tuæ literæ perlatae ad me sunt, quæ summa quidem sententiarum grauitate, verborumque copia, admixta incredibili quadam suauitate ingenij, excellentisque bonitatis tuæ, (quid autem dicam de beneuolentia, quæ nusquam tam efficax, tamque perspicua, quam erga vos) vehementer ab hac ratione me reuocabant. Sed erat in his nihil quo cuperem mutare sententiam, quanquam omnia prudentissimè & amicissimè scripta non ignorabam. Nam quod videbam suspicari, me id velle, aut leuandi, aut fugiendi laboris causa: hoc tibi persuade, nihil tam alienum à me. Contra verò, hoc mihi semper animo infedisse: Homini turpissimum esse, labore frangi, industriae debilitati, qui cæteris vsui ad virtutem esse, aut ipsè magnam consequi præstantissimarum rerum cognitionem possit. Quæ ex causa cum nobis à publico negotio in otio esse licet, tum maxime in studiis bonarum artium toto animo versamur, multoque plus laboris toleramus. Cognosce igitur, & iudica, quam falsa fuerit suspicio de me. Tu putas me Patavinæ conditioni renunciare velle, laborem vt vitæ: ego me cupere id scio vt plus laboris impendam. Nam quod proponis communem utilitatem, eam nunquam deferendam existimaui. Sed cum maiora onera in re literaria nonnulli ex amicis me sustinere posse crederent, id consilij dabant, vt leuiora relinquerem, maiora amplexarer: idque boni viri esse docebant, atque ipsum mihi me diffidentem impellebant, vt non viuentium solum, sed etiam posteritatis memoriam consulere: quam rem in hoc publico impedimento nihil erat cur quispiam operaret. Video & tibi & his idem placere, vt utilitatibus hominum inuigilem, idque mihi persuasissimum est. Sed imbecillitas ingenij venit in dubium. Alteram utilitatem multò maiorem esse animaduertit: ad utrâ minus inceptus sum.

fin. explicare non queo. Scio tamen in altera plus laboris & ingenij inesse: quod ut perexiguum est in me, eoque deterreor: ita labore nunquam impediri soleo, & propterea sum alacrior. Hæc enim de liberandi cause, cum ad te scribebam: sed non audebam aperte scribere, quod erat scribendum aliquid de me ipso: quod scio perimutus. Quamobrem multa prætermisi, quæ ab amicis dicuntur: facta quidem illa, sed dicuntur tamen. Vtinam hæc esset, ut aut te illi, aut illos tu in tuam sententiam adduceres (si modo alia esset tua) re quæ sita inter vos, & disputata: de qua iterum velim audire quid sentias: hoc est, ad vitam me hominum utilitatem potius cohorteris. In quo tuo iudicio, obsecro te, ut nihil dubites, nos esse ad omnem laborem paratissimos. Scripsi proximè ad Hippolytum Medicen Cardinalem carmen, nondum misisti: cum hæc epistola leges, rapitum descriptum propter occupationem de quo qualis sit, rum, Paulique nostri iudicium valde scire cupis: eo enim nihil politius esse arbitror, Bembo tuis tibi factum plurimam dicit. Vale, Patauij. VII. Calend. Septemb. M.D.XXXIV.

XII

LAZARVS BONAMICVS IACOBO SADO-
leto Episcopo Carp. S. F. D.

OSTRAS naturæ tuæ omni ex parte se effert in iis literis quas Dul Nigrum scripsisti de quærendo Græcarum & Latinarum literarum doctore & magistro. Nam tibi satis non est officio tuo non deesse, ut summa cum religione, pietate, fide episcopatum geras rum, & in omni Christiani muneris administratione eum te præbeas, qui charus sis omnibus, atque admirabilis: sed quæ alii curæ esse debent, docendo, admonendo, cohortando, ut rectissime curentur, omni contentione elaboras. Commouisti promotionem à studio pulcherrimarum literarum abhorrentem. Hoc non solum bonitatis fuit, sed cum sapientia atque eloquentia committitur bonitatis. Ego & quia rem honestissimam esse, & tibi placere video, & sum ipse ad communes utilitates propensior, investigando mentem & cogitationes meas figam. Mira est paucitas horum hominum, quod te fugere non arbitror: in ea tamen studium exarbitratur nostrum. De Hortensio caue ne longius tam præclarum opus ducas, quam in dialogo de educatione puerorum promissisti. Turpe aliis, datam fidem non prestare: episcopo verò, & Sadoletto quidem episcopo, turpissimum: præsertim cum sis habiturus huius mendacij nostram ipsorum memoriam, atque adeo potestatem testem. Vide quanta cupiditate ardeam, qui tunc san ea quæ ne suspicari quidem de te possum. Ignosces autem

tem